



CLUJUL CREȘTIN

Redacția și Administrația
CLUJ
Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. NUMĂRUL 17-18.
Sâmbătă 20 Iulie 1935.
Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei
Numărul 1 Leu

Sfântul Profet Ilie

Profetul Ilie a trăit cu opt sute de ani înainte de Hristos. Biserica îl sărbătorește în fiecare an în ziua de 20 Iulie. Pe vremea lui Ilie regele evreilor era Ahab. Acesta și-a luat de soție o femeie păgână, cu numele Isabela, care se închina idolilor. Regele ajuns cu totul sub stăpânirea acestei femei a părăsit pe Dumnezeu, alunecând și el pe povârnișul închinăciunii idolești. Pe rege l-au urmat apoi alți fruntași ai țării. În Samaria au zidit în cinstea idolului Baal o biserică. Regele a dat poruncă de s'a adus în țară 450 de preoți păgâni, cari să se închine și să aducă jertfe acestui idol. A dat apoi poruncă întregului popor, să cinstească pe slujitorii lui Baal așa, ca pe preoții Dumnezeului adevărat. Curtea regală, cu slujitorii lui Baal, organizau din când în când mari serbări în cinstea idolului, la cari lua parte și poporul. Credința bietului popor a început a se clătina. Orbiți de strălucirea curții regale și de măreția serbărilor, oamenii începeau să se lapede de Dumnezeu, primind lega păgânească și închinându-se idolilor.

Mila lui Dumnezeu însă nici de data aceasta n'a părăsit pe poporul său, ci a trimis în lume pe profetul Ilie. Acesta cu mult curaj a apărut în fața regelui credința cea adevărată și cinstea lui Dumnezeu, muștrându-l pentru lăpădarea credinței și îndemnându-l să se întoarcă iarăși la legea cea adevărată. Domnitorul cel fără de lege însă n'a vrut să se lase înduplecat, căci inima lui era împietrită în uriciunea păcatelor. Profetul a cerut dela Dumnezeu putere, ca să dovedească în fața poporului adevărul. El s'a rugat, să nu trimită ploaie pe pământ, până-ce va cere el, prin sfântă rugăciune. Dumnezeu l-a ascultat. Atunci Ilie a zis regelui Ahab: „Pentru că nu vă întoarceți la Dumnezeu, nu va cădea pe pământ nici rouă, nici ploaie, fără numai după cuvântul meu”. Regele atunci a căutat să-l ucidă, iar el a fugit. Dumnezeu i-a spus: „Pleacă spre răsărit și te ascunde la pârăul Cherit, care este lângă Iordan. Vei bea apă din pârău și am poruncit corbilor să te hrănească acolo”. Ilie a stat acolo până-ce a secat pârăul, fiind hrănit în chip minunat. Dumnezeu i-a spus apoi iarăși: „Scoală-te și te du în Sarepta Sidonului. Acolo o femeie văduvă te va hrăni”. Întâlnind pe femeie, Ilie i-a cerut o bucată de pâine. Ea însă i-a răspuns: „N'am nimic la casa mea, decât un pumn de făină într'o oală și puțin untdelemn într'un ulcior. String acum câteva bucăți de lemne și voi pregăti ceea-ce

am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri". *Ilie i-a zis:* „Nu te teme, ci du-te și fă-mi mai întâi mie o azimă mică. Pe urmă vei face și pentru tine și fiul tău. Că acestea zice Domnul: Făina din oală nu se va găta, iar untdelemnul din ulcior nu va scădea, până în ziua când va da Dumnezeu ploaie pe fața pământului”.

Intr'adevăr, așa s'a întâmplat. Murind apoi fiul acelei văduve și mahnindu-se peste măsură, Ilie l-a înviat. Au trecut astfel 3 ani și 6 luni, iar în timpul acesta cerul a fost închis și n'a plouat. Câmpiile frumoase s'au schimbat în deșerturi. Foamea cea mai grozavă amenința poporul. Mîloștîbul Dumnezeu porunci lui Ilie: „Du-te și te întărește înaintea lui Ahab, căci vom da ploaie pe fața pământului”. *Abia a zărit regele pe Ilie și i-a zis:* „Tu ești cel ce nenorociți poporul?” *Ilie a răspuns:* „Nu eu nenorocesc poporul, ci tu și casa tatălui tău, părăsind legea lui Dumnezeu și umblând după idoli. Ci adună la mine tot poporul în muntele Carmelului și pe toți preoții lui Baal și ai Astartei, cari mănâncă la masa Isabelei”. *Ahab i-a strins pe toți în muntele Carmel. Ilie le-a zis:* „Până când vreți să schiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după dansul; iar de este Baal, urmați pe acesta”. *Poporul n'a răspuns nimic. Ilie a zis:* „Eu singur am rămas profet al Domnului; iar preoții lui Baal sunt foarte mulți. Aduceți doi junci de jerua, unu pentru mine și unul pentru preoții lui Baal. Eu voi ruga pe Dumnezeu nostru, iar ei pe Baal. Acela este Dumnezeu cel adevărat, care va trimite foc din cer, ca să aprindă jertfa”. *Poporul a răspuns:* „Bine ai grăit”.

S'au rugat apoi mai întâi preoții lui Baal ac amunează până la amiază strigând din răspuțeri: „Auzi-ne pe noi, Baale, auzi-ne pe noi!” *Baali nu auzea nimic și nu da nici un semn. Ilie văzându-și joc de ei a zis:* „Strigați mai tare, căci poate Baal se gîndește la ceva, ori are treaba, ori este în călătorie, ori poate, doarme și se va trezi”. *Au strigat preoții pagani mai tare, până când aproape au ajurat, dar nu s'a văzut nici semn de luare aminte. Apropiașu-se seara, Ilie a zis poporului:* „Apropiați-vă de mine. Turnați acum apă peste altarul de jertfă”. *Ei au urnat în trei rânduri câte două vedre. Ilie a strigat la cer zicând:* „Doamne Dumnezeu lui Avraam și al lui Isac și al lui Iacob, auzi-mă astăzi cu foc, și fă să cunoască poporul acesta, că tu singur ești Dumnezeu lui Israel, iar eu sunt robul tău”. *Și a căzut numai decât foc din cer și a mistuit jertfa și lemnele. Tot poporul a căzut atunci cu fața la pământ, strigând:* „Domnul este adevăratul Dumnezeu”. *Ilie a zis poporului:* „Puneți mâna pe preoții lui Baal”. *Ei i-au prins, pedepsindu-i cu moartea pentru fărâdelegea lor.*

Peste puțin timp cerul s'a îngrit de nori și a căzut pe pământ ploaie din belșug. Isabela s'a aprins de mânie împotriva lui Ilie pentru pedepsirea preoților lui Baal. Ea s'a legat cu jurământ, că va omorî pe marele profet. Atunci profetul a fugit, iar în fuga lui a întâlnit pe un om cu numele Eliseu, carele era la coarnele plugului. Oprindu-se în fața lui Eliseu, Ilie i-a dat lui jocul său, lăsându-l profet în locul lui.

Pe când mergeau ei vorbind despre împărăția lui Dumnezeu, de-odată un car de foc, cu cai de foc a luat pe Ilie, ducându-l spre cer. Eliseu amărât de această despărțire privea înălțarea lui Ilie și striga: „Părinte, părinte, carul lui Israel și călărașul lui!”

Despre Ilie mai știm, că împreună cu Moisi cel de demult s'a arătat pe muntele Taborului, în ziua Schimbării la față a Domnului nostru Isus Hristos. La cea de-a doua venire a lui Isus, arătându-se iarăși Ilie, va mustra pe Evrei pentru necredința lor și pentru-că au omorât pe Fiul lui Dumnezeu.

Sfinte profete Ilie, roagă-te lui Dumnezeu, să ne mântuiască sufletele noastre.

Macrina, cea cu suflet de inger

La începutul celui de-al patrulea veac al creștinătății trăia în orașul Cesarea o familie de vrednici și cucernici creștini. Era familia lui Vasile, numit cel bătrân, carele împreună cu soția sa, Emilia, umbra pe cărările virtuții și ale faptelor bune. Dumnezeu le-a binecuvântat căsătoria cu mai mulți copii, care toți erau buni, cumini și siradunori către viața cea adevărată.

Unul dintre ei, cu numele Vasilie, a ajuns episcop al orașului său, alții, cu numele Petru, s'a ridicat pe scaunul episcopesc din Sevastia, iar Grigorie a fost podoaba bisericii din Nissa. Ei aveau mai multe surori, între cari era și Macrina, o fetiță cu suflet ingereșc, care încă în zilele fragedei copilării iubea cu toată ardoarea inimii sale pe Dumnezeu. Ea a fost de mare ajutor mamei sale întru creșterea fraților și surorilor. Pe cei trei frați cu ingerești și de suflet mângăitoare cuvinte le-a învățat să disprețuiască deșertăciunile lumii și să fie statornici în credința cea adevărată.

Împreună cu mamă-sa a întemeiat două sfinte mănăstiri. Cea dintâi a fost condusă de fratele ei, Sfântul Vasile, care a adunat în jurul său mai mulți bărbați cucernici, pentru slujba cea sfântă și pentru faptele milosteniei creștinești. Iar cea de a doua a condus-o ea însăși, primind între sfintele ei ziduri un mare număr de fete și văduve cinstite, pe cari le-a învățat la viața călugărească, îndemnându-le mereu la umilință și rugăciune.

Dumnezeu a voit să încerce credința ei cu o boală grea, dar ea a suferit cu creștinească răbdare chinurile boalei. Iubita ei mamă Emilia a făcut de

nenumerate ori semnul sfintei cruci pe rana Macrinei, iar Dumnezeu pentru ale ei cucernice rugăciuni i-a dăruit desăvârșită sănătate.

După moartea părinților Macrina și-a vândut averea, împărțindu-o celor năpăstuiți, iar ea a trăit din lucrul mănăstirilor, la fel cu celelalte călugărițe din mănăstire. Tot ea a alcătuit și pe cele dintâi regule de viață călugărească pentru femei, de aceea, numele ei se pomenește cu cinste în toate mănăstirile de călugărițe.

Într-o bună zi fratele ei, Sf. Grigorie de la Nissa a cercetat-o în mănăstire și a găsit-o culcată pe o scândură, bolnavă. Macrina s'a mângăiat mult prin bunele sfaturi ale sfântului bărbat, pregătindu-se pentru trecerea la viața nemuritoare. Apoi și-a dat sufletul cu pace, însemnându-se cu semnul sfintei cruci.

Mănăstirea Macrinei a fost bogată în sfinte rugăciuni și în fapte bune, dar era cu atât mai săracă în averi pământești. Nu s'a găsit între zidurile ei nici măcar un vâl pentru acoperirea precuratului trup al răposatei. Văzând acestea, Sf. Grigorie o acoperi cu haina sa episcopască.

La gât, sfânta ei purtat o cruce, pe care Sfântul Grigorie o dăruie unei călugărițe cu numele Vestiana, iar în inelul ei era ascunsă o mică părticică din adevărata cruce a Mântuitorului. Acest inel Sf. Grigorie l-a păstrat pentru sine. Apoi împreună cu episcopul cetății și cu celelalte călugărițe a îngropat trupul ei în biserica Sfinților patruzeci de Mucenici.

Se face sfânta ei pomenire în ziua de 19 Iulie atât în bisericile Răsăritului, cât și în cele ale Apusului.

SEPTIMIU POPA.

Prorocii mincinoși

Domnul Hristos învăța pe Apostoli și poporul, să se păzească de prorocii mincinoși, chiar și în cazul, când s'ar arăta pe dinafară blânzi ca oile, pentrucă înlăuntru lor sunt lupi răpitori.

Încă pe vremea Apostolilor s'au ridicat astfel de amăgitori ai poporului. Așa a fost bunăoară Menandrenii, Nicolaitenii, Cerintenii, Filitenii, și alții. După moartea Apostolilor s'au sculat apoi și mai mulți proroci min-

cinoși, dintre cari pomenim pe: Ariani, Novațiani, Apolinari, Macedoniani, Nestoriani, Pelagianii, etc. Mai târziu s'au ivit Luteranii, Calvinii, Unitarii și alți mulți, cari au falsificat adevărul învățăturilor lui Dumnezeu. În timpul mai nou au răsărit alții, atât la orașe cât și la sate, cu învățături cari de cari mai rătăcite. Numai în România avem 13 feluri de sectari, proci mincinoși. Ca să amâghească

poporul își iau diferite nume ca: Pocăiți, Bapțiști, Nazareni, Adventiști, Studenți în Biblie (Mileniști), Martorii lui Iehova, Sămbătări, Lipoveni, Molocani, Răscolnici, Inochentiști, Secerători, Duhoborți, Stundiști, Penticostaliști, și altcun. Ori cum s'ar numi și orice ar învăța, aceștia sunt răsvrătitori împotriva adevăratei Evanghelii, și creștinii adevărați au să se ferească de ei ca de ciumă.

Din locurile Sfinte

La Muntele Carmel

Calătorind pe Marea Mediterană spre pământul Sfințelor amintiri biblice, de pe bordul vaporului, ochii noștri au întâlnit în zare mai întâi muntele Carmel. Ni se părea, că vedem pe vârful acestui munte pe proorocul Ilie rugându-se lui Dumnezeu ca să dea din cer foc și ploaie. Am debarcat (scoborât de pe vapor) chiar la poalele acestui munte, în portul Haifa. Ori câte amintiri scumpe stărnește în sufletele creștinilor muntele Carmel, noi nu ne oprim, ei plecăm numai decât spre Ierusalim „*Cetatea Marelui Impărat*“. Numai la reîntoarcere urcăm acest munte. Aici ne impresionează mai mult următoarele:

1. *Biserica Sfintei Fecioare de pe Carmel*, o clădire în formă de cruce grecească cu o cupolă (boltă) în care se află o statuie a Sfintei Fecioare, iar pe altar o mică statuie din lemn a proorocului Ilie, care a locuit în această

peștera unde se ridică biserica.

2. *Școala proorocilor*, o clădire alipită de stâncă, loc foarte mult cinstit de creștini, de evrei și chiar de musulmani. Aici a luat naștere mai întâi călugăria Carmelitană din care a făcut parte mai târziu și sfânta Tereza a Pruncului Isus.

3. *Valea Martirilor* o regiune încântătoare, plină de smochini și anasini. Aici au fost uciși o mulțime de pustnici. Se vede apoi „Fântâna Eremitilor“ (un fel de călugări pustnici), numită și fântâna Sf. Ilie. Dincolo de vale este o capelă în pământ a călugărilor carmelitani, care e foarte veche.

4. *Locul Jertfei Sf. Ilie* este pe unul din cele mai înalte puncte ale muntelui. Pe pozișul de pe vârful muntelui se văd încă ruinele vechilor locuințe de pustnici ce încunjurau acest loc de rugăciune.

INFORMAȚIUNI

FRAȚII TERȚIARI franciscani rom. gr. cat. din Cluj, vor ținea întrunirea lunară Duminecă în 28 Iulie la orele 4 d. m. în Biserica Bob.

ÎN FIECARE Duminecă, până la data de 11 August, la Căminul din Str. Chintăului, cu ocazia adunărilor religioase, ce se țin la orele 4 d. m., se va face înscrierea pentru pelerinajul ce se organizează la Mănăstirea Nicula pe ziua de 15 August, când sărbătorim Adormirea Maicii Domnului. Anunțul trebuie făcut din timp pentru a ne putea îngriji de autobuș și a rezerva locuri.

Atât pelerinii cari doresc a merge cu autobușul, cât și aceia cari merg în procesiune pe jos, sunt invitați să vină până atunci în fiecare Duminecă la orele 4 la adunare, pentru a învăța pe o formă cântările și rugăciunile ce se vor face la Sfânta Mănăstire.

LA CAMINUL CULTURAL CREȘTIN din Str. Chintăului Duminecă în 7 Iulie s'a jucat piesa „Zăna Zorilor“ cu rezultat bun. Au rolat cu succes Olivia Muntenescu, Silvia Sabău și Agapia Chindriș.

DUMINECA în 21 Iulie la orele 8 seara, la Căminul Cultural creștin din Str. Chintăului 103 se va rula un film cu peregrinajele la Mănăstirea Nicula. În acest film de peste 400 m. se poate vedea manifestația religioasă a poporului român, precum și podoaba frumoasă a ritului nostru. Se va rula apoi un film cu solemnele servicii religioase dela Sfințirea Catedralei din Lugoș. Prețul de intrare dela 5 până la 20 Lei, după loc. Fraților terțitari cari doresc a participa la pelerinajul dela Nicula în acest an, intrarea este liberă. Venitul curat va fi în favorul acestei reviste.